

Τότε οὖν καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι¹⁶. Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ λοιπὸν ἔμει-
 νεν, εἰ μὴ μόνον τὰ τῆς ἀκρασίας κακὰ, ἐπειδὴ ἔπραξε τὰ τῆς ἀκοσμίας
 κακὰ. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης. Πολῖται
 δὲ τῆς χώρας ἐκείνης ἦσαν οἱ δαίμονες, ἐν ᾗ ἐτύγχανε μετανάστιος. Καὶ
 ἔπεμψεν αὐτὸν ὁ πολίτης ἐκεῖνος εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.
 Οὕτω γὰρ τιμῶσιν οἱ δαίμονες τοὺς τιμῶντας αὐτούς· οὕτω φιλοῦσι τοὺς
 φιλοῦντας αὐτούς· τοιαύτας δωρεὰς χαρίζονται τοῖς πειθομένοις αὐτοῖς. Καὶ
 ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων¹⁷, ὧν ἦσθιον οἱ χοί-
 ροι. Τί δ' ἔστιν, ἀπὸ τῶν κερατίων; τῶν κερατίων ἡ γεῦσις γλυκεῖα ἔστιν,
 ἀλλ' ὅμως καὶ σκληρὰ κατ' αὐτό τε καὶ τραχεῖα. Τοιαύτη γὰρ καὶ τῆς
 ἀμαρτίας ἡ φύσις· εὐφραίνει μὲν μικρὰ, καὶ κολάζει μεγάλα· τέρπει πρόσ-
 καιρα, καὶ μαστίζει αἰώνια. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, καὶ λογισάμενος τὴν
 προτέραν μακαριότητα, καὶ τὴν δευτέραν ἀθλιότητα, καὶ βαλὼν κατὰ
 νοῦν¹⁸, τίς μὲν ἦν, ὅτε ἦν μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τεταγμένος, τίς δὲ
 γέγονεν, ὑποτεταγμένος τοῖς δαίμοσιν· εἰς ἑαυτὸν οὖν ἐλθὼν¹⁹, εἶπε· πόσοι
 μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων²⁰, ἐγὼ δὲ ᾧδε λιμῷ ἀπόλλυ-
 μαι, πόσοι νῦν κατηχοῦμενοι κατατρυφῶσι τῶν ἁγίων γραφῶν²¹, τῷ λιμῷ
 δὲ τῶν θείων λογίων ἐγὼ συνέχομαι; ὦ πόσων ἀγαθῶν ἑμαυτὸν ἐστέρησα;
 ὦ πόσοις κακοῖς ἑμαυτὸν περιέβαλον; τί²² γὰρ ἀφιστάμην τῆς μακαρίας
 ἐκείνης διαγωγῆς; τί δὲ ταύτης ἐντὸς ἐγενόμην τῆς θανατηφόρου ζωῆς;
 ἔμαθον, ἀφ' ὧν ἔπαθον, μὴ ἐγκαταλιμπάνειν Θεόν· ἔμαθον κρατεῖν²³ τὸν
 αἰεὶ φυλάττοντα τοὺς κρατοῦντας αὐτόν· ἔμαθον μὴ πιστεύειν τοῖς ἀκα-
 θάρτοις δαίμοσι, τοῖς διδάσκουσι πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τε καὶ φθοράν.

Τί οὖν φησιν; Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου. Ἵποστρέψω
 καλῶς, ὅθεν ἐξῆλθον κακῶς· ἀπέλθω²⁴ πρὸς τὸν ἐμὸν πατέρα καὶ ποιητὴν
 καὶ δεσπότην καὶ κηδεμόνα καὶ προνοητὴν· καταλάβω²⁵ τὸν πάλαι περι-
 μένοντα καὶ προλαμβάνοντα τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας. Ἀναστὰς πο-
 ρεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν
 οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν
 με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Ἀρκεῖ μοι πρὸς σωτηρίαν ταῦτα τὰ ῥήματα·
 ἀρκεῖ μοι πρὸς τὴν πρεσβείαν τοῦ πατρὸς μου τὸ ὄνομα²⁶. οὐ δύναται γὰρ
 ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς, πατὴρ προσαγορευθεὶς παρ' ἐμοῦ, μὴ φανῆναι τοῖς ἔργοις
 πατὴρ· οὐ δύναται μὴ κινήσαι τὰ σπλάγχνα²⁷, εὐσπλαγχνος ὢν· οὐ δύνα-
 ται τὸ ἡμαρτον ἀκούσας, μὴ δοῦναι συγγνώμην τοῖς ἐμοῖς ὀλισθήμασιν·
 οὐ δύναται τῆς ἐμῆς ἀκούσας φωνῆς μὴ ἐπιλαθέσθαι τῆς δικαίας ὁργῆς.
 Οἶδα πόσα δύναται παρ' αὐτῷ ἡ μετάνοια· οἶδα πῶς ἰσχύει παρ' αὐτῷ τὰ
 δάκρυα· οἶδα πῶς ἕκαστος ἀμαρτωλὸς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύων²⁸, καὶ δακρύων

16) Δίξις τοῦ παρακινεῖσθαι Ἑλληνισμοῦ ἀντὶ Στερεῖσθαι. 17) Εὐλοκέρατα.

18) Διαλογισθεὶς, ὡς παρ' ἡμῖν, ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του. 19) Συνελθὼν, ἐλθὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ του. 20) Ἐχουσιν ἄρτον περιττόν. 21) Ἀπολαμβάνουσι κατὰ κόρον τῶν γρ.

22) Διατί. 23) Ὡς παρ' ἡμῖν, νὰ βαστώ, νὰ φυλάττω παρ' ἐμοῖ. 24) Ὁρθ. Ἀπελεύσομαι.

25) Καταλήψομαι. 26) Πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς πρεσβείας, τῆς προσευχῆς μου, ἀρκεῖ νὰ ὁμώ-
 μάσω τὸν πατέρα μου. 27) Αὐτοῦ. 28) Νεύων, ἀφορῶν ἄνω πρὸς αὐτόν.